

AMERIKAANSCH E BRIEVEN,

MEDEGEDEELD

DOOR

V E R A X.

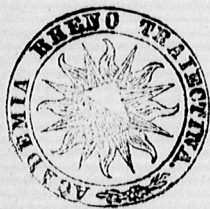
N°. 1.

Toekend.

New-Yorksche toestanden. De Paul en Pacific
en Vincent-Brainerd. Waarschuwing tegen land-
verhuizing naar de Northern Pacific en Noor-
delijk Minnesota.

AMSTERDAM,
M. & F. C. WESTERMAN.
1873.

Gedrukt bij M. & F. C. WESTERMAN, Amsterdam.

V O O R W O O R D.

Dagelijks beklagt zich het publiek, dat het niet alleen door financiëele, maar ook door andere bladen omtrent de Noord-Amerikaansche toestanden onwetend wordt gehouden. Geen blad hier te lande deelt ons die staatkundige, commerciëele, sociale en financiëele berichten mée, die tot het brein van den kapitalist, den koopman, den reeder spreken. Zaken voor hen van het grootste belang blijven hun hier onbekend. Uit de bladen leert Noord-Amerika Nederland niet kennen, evenmin als Nederland door zijne bladen omtrent Noord-Amerikaansche toestanden wordt ingelicht.

In Nederland schijnt zich de waarheid omtrent Noord-Amerika alleen een' weg te kunnen banen door brochures, lezingen, meetings enz.; daar men in de dagbladen slechts dat onder de oogen krijgt, waardoor men „niet wijzer" wordt. Wat baat den Hollandschen kapitalist zijne schoolgeerdheid over Amerika en de verklaring van werkelijk soliede huizen, dat het een vruchtbaar land is, terwijl hij dientengevolge honderden millioenen guldens verliest in Amerikaansche ondernemingen, omdat hij niet weet, dat daar te lande in de laatste jaren een zwendel heerscht, waarvan men in

de geschiedenis geen tweede voorbeeld, van eenig land, kan aanwijzen; dat daar in dien zwendel alle kringen, zelfs de gouvernementeetele zijn mêegesleept. Hoe weinigen weten, dat het volk er door belastingen wordt uitgeput, omdat het gouvernement in plaats van in de eerste plaats de „gouden basis” te zoeken te herstellen (door hervatting van speciebetaling), door schuldaflossing eene (kunstmatige) credietstijging bevordert; dat de schatkist in werkelijkheid slechts 15 millioenen dollars in goud in kas heeft en het geheele land zelfs niet 1 pCt. goud bezit van het loopend bedrag in obligatiën en aandelen op dat land en de spoorwegen; en dit in een tijd, dat Europa aan dit land, wat crediet betreft, den rug heeft gekeerd; dat de hooggeroemde goudverkoopen en daartegen inkoopen van bonds niet veel meer zijn dan een richtsnoer voor beurspeculanten, het overgieten van de eene kan in de andere, hetgeen niet zonder veel „overstorten” kan geschieden.

Wat kan hij die naar Amerika wil emigreeren uit onze dagbladen leeren. Hoevele brochures, maandschriften en wat niet al middelen worden gebruikt om volk tot landverhuizing aan te sporen, om ze naar de noordelijke staten Minesota en Dakota te lokken. Voor emigratie naar meer zuidelijke Staten waren die kunstmiddelen onnoodig.

Hoe weinigen weten intusschen, dat benoorden St. Paul meer dan 20 steden na 1855 gebouwd werden, die thans *verlaten terreinen* zijn, waarvan de herinnering en de namen met de bewoners zijn verdwenen; wij kennen nog slechts een paar namen: Ogdenbrug Tepesota, West-Newton, enz.; welk getal nog ver wordt overtroffen door de ruïnen aan de Minnesota-rivier. Weet men wel, dat de Mississippi in Minnesota meermalen zóó zwol, dat geheele steden wegspoelden, dat het klimaat (des winters 20 à 40 ° onder 0, des

zomers 80 à 105^g er boven) er voor Nederlanders hoogst nadeelig is? Weet men hoe velen het slachtoffer werden der Indianen?

Het is noodzakelijk, dat het Nederlandsche publiek, de kapitalist zoowel als de landverhuizer, beter worden ingelicht, dat het vooraf in de schaduw die de goudbergen achter zich werpen, bekeele en tot bezinning kome.

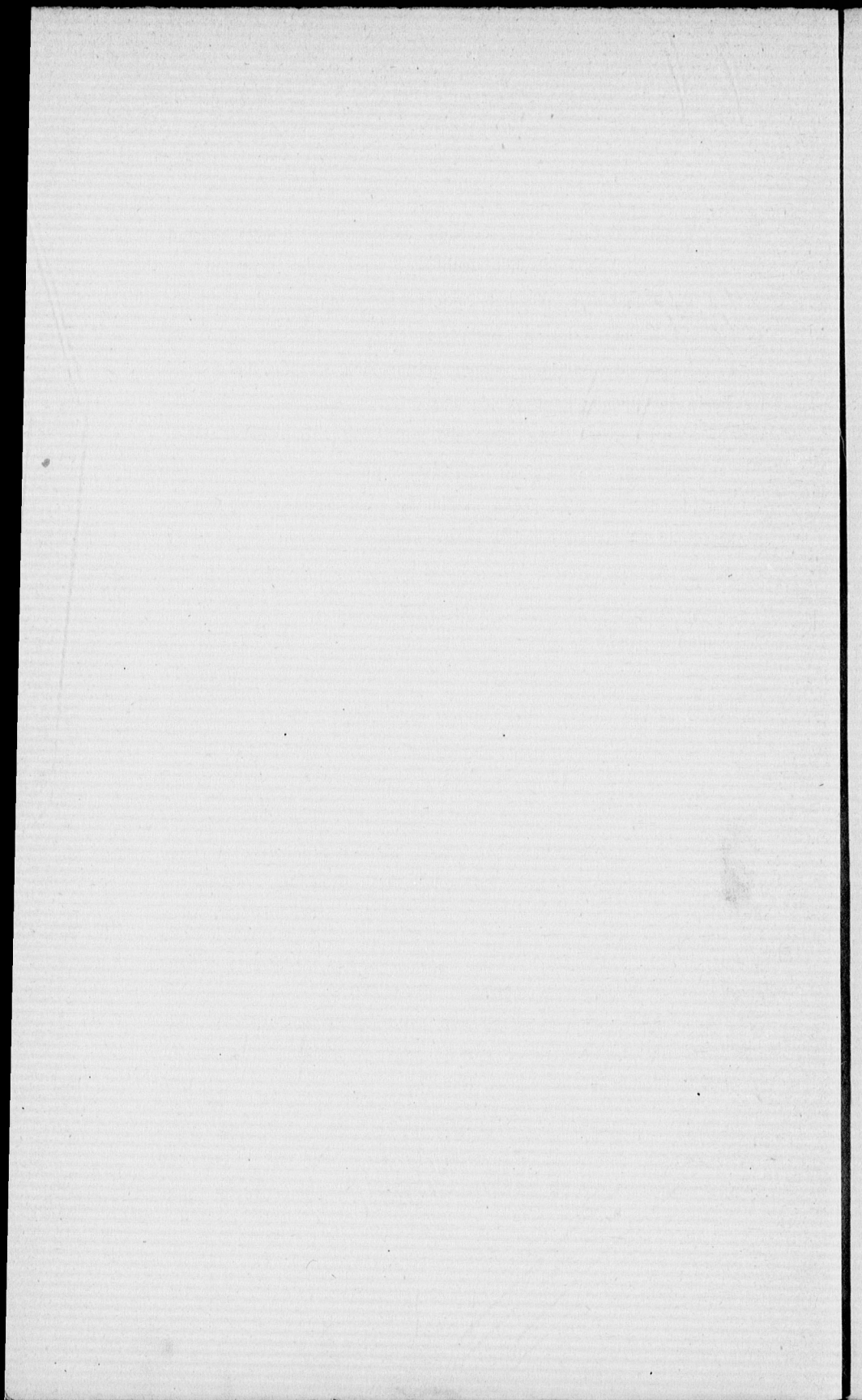
Met het oog op dezen toestand, zullen op onbepaalden tijden, ter voorlichting van het Nederlandsche publiek ten opzichte der Vereenigde Staten, eene reeks particuliere correspondenciën worden medegedeeld, waarvan hier de eerste volgt.

Amsterdam,

VERAX.

20 Augustus 1873.

NEW-YORK, 1 Augustus 1873.

. . . . .
„Het eerlijke kapitaal is hier even geretireerd als in Europa. „*The Sun*”, het eerste blad dat „*de Union Pacific en Credit-Mobilier-zwendelarijen*” heeft bekend gemaakt, maanden vóórdat het gouvernement zich gedwongen zag, de zaak in handen te nemen (met welk een voor dit land verderfelijck en onteerend gevolg is bekend), beweert nu, in goed geschreven artikels, dat de zwendel bij de Central Pacific die van de Union Pacific ver overschrijdt. Op 30 à 50 millioen dollars worden de verduisterde sommen geschat. — Wat zal van dit alles het einde moeten zijn? Sedert de laatste jaren verarmt het land; de *imports* overtreffen steeds in grootere mate de *exports*, en de verspillingen van de Amerikaansche touristen in Frankrijk en Duitschland bedroegen veel meer dan door de immigranten aan geld werd ingebracht. Wij zouden geen flinken aanval (financiëel) op onze positie kunnen doorstaan, maar zeer spoedig de vlag moeten strijken.

. . . . .
Voor 3 weken is Tom Scott, een onzer grootste spoorwegkoningen, naar Parijs gegaan om den Franschen 3 à 4 millioen dollars te remitteeren, door hen bij de *Memphis-el-Paso* ¹⁾ ingebrokkeld, mits dat zij hem helpen aan eene leening van 30 millioen dollars, die hier niet is te plaatsen. — Een wethouder van New-York is 17 Juli naar het vasteland van Europa afgereisd, om eene leening van 120 millioen dollars à 5 pCt., aflosbaar in 100 jaren, te sluiten; daar de vorige groote leening grootendeels bij het ameubleeren van het stadhuis is verloren gegaan. Men zegt hier, dat de Europeesche beurzen geen weg weten: hoe hun geld kwijt te raken. De opbrengst der stedelijke leening moet strekken om de stad te verfraaien;

1) Vgl. „de Pest op de Beurs, p. 3 en 71 noot.

men is daarmêe reeds lang bezig, maar de onregelmatigheden bij het gebruik der gelden van de vorige leening ontdekt zijn oorzaak geweest, dat de Amerikaansche kapitalisten zich geheel hebben teruggetrokken. Eigendommen (vaste goederen) zijn hier reeds 20 pCt. in waarde gedaald; voor eene waarde van 40 millioen dollars aan huizen staat onbewoond. Het teruggetrokken crediet van Europa werkt verderfelijk op den toestand van het volk in deze stad. Er is gebrek aan ondernemingszucht, gebrek aan dollars, gebrek aan werk. De regeering van New-York heeft 800 Remington-geweeren aangevraagd, om daarmêe de policieagenten te wapenen, die reeds van pistolen zijn voorzien.

Indien toch de New-Yorksche leening, waarbij men vooral op Nederland zijne hoop vestigt, slaagt, kunnen wij het volk aan het werk houden; gelukt die leening niet, dan is het denkbaar, dat het volk de regeering tot verantwoording zal roepen, die het beschuldigt door het in bescherming nemen der zwendelarij de terugtrekking van crediet en van brood te hebben veroorzaakt.

Wat de door u gevraagde inlichtingen omtrent Minnesota en de Paul en Pacific betreft, kan ik u mededeelen, dat het ommeegaande gerechtshof den 29 Juli, te Davenport in Jowa, bij vonnis een' *receiver* benoemd heeft voor de *extensions* (Vincent and Brainerd). Voor de hoofdlijn werd dit voor als nog geweigerd; alleen voor het geval, dat de voltooiing der *extensions* door de Northern Pacific, zooals bekend is, de eigenares der Paul en Pacific en Vinc.-Brainerd, waarmede zij later in een zal smelten, of de *trustees* mocht worden belemmerd, zou de macht van den *receiver* ook daarover worden uitgebreid. Indien het gelukt de 5 millioen dollars, die minstens tot voltooiing van de *extensions* zullen worden vereischt, in Nederland te vinden (hier zal er wel geen sprake van zijn), zal het restant land-grant (1.170.000 acres) niet verloren gaan. Voor die leening zal, zoo als steeds in dergelijke omstandigheden het geval is, eene prioriteit boven de eerste hypotheek worden gegeven. Omtrent de toekomstige waarde van dien weg moet men zich echter geen te groote illusiën maken, evenmin als omtrent den *land-grant*.

Men begint meer en meer die gronden op hunne rechte waarde

te schatten. Het is algemeen bekend, dat van de 48 Staten en Territories der Vereenigde Staten van Noord-Amerika velen zijn die volmaakt geschikt kunnen worden geacht voor den Hollandschen en Duitschen emigrant, doch ook anderen die, hetzij door vreemdheid van klimaat, ongeschiktheid van grond, hetzij door bijzondere gevaren of ongemakken, die geschiktheid niet bezitten.

Voor landverhuizers gewoon aan het klimaat van Nederland en Duitschland en beziel met die vreedzame gevoelens, welke een karaktertrek zijn van de landlieden in Midden-Europa, geloof ik dat een *settlement* in noordelijk Minnesota en aan de lijnen van de Northern Pacific-spoorwegmaatschappij hoogst ongeschikt te noemen is.

Evenzeer is het bekend, dat aangezien hier geen zucht voor emigratie naar die lijn bestaat, de directie agentschappen in Europa heeft gevestigd, om emigratie naar die lijn te bevorderen. In Duitschland schijnt men reeds voor geruimen tijd het volk zoo wel over de Northern Pacific en hare takken, de Paul Pac. en St. Vincent en Brainerd, als over de emigratie naar Minnesota en de gronden langs de Northern Pacific van regeeringswege behoorlijk te hebben ingelicht.

In weerwil van de keurige brochures, circulaires en kaarten, door de directeuren dier lijnen in andere landen, vooral in Nederland, den volke aangeboden, en de meesterlijke, onnavolgbare *lumbuy*, welke de spoorwegkoningen dier lijn ook in andere zaken op die onderneming betrekkelijk weten te ontwikkelen, is het niettemin waarheid:

1e dat de zomers in Dakota en noordelijk Minnesota kort en de winters lang en bijzonder streng zijn; de thermometer daalt er dikwijls tot 40° onder 0 (Fahr.);

2e dat het meer Superior in noordelijk Minnesota op 1 Juli l.l. nog onbevaarbaar was wegens den ijsgang, even als een tal kleinere meeren nabij die lijn gelegen;

3e dat een leger van 2000 Amerikaansche soldaten, — infanterie cavallerie en artillerie, — sedert weken is gestationneerd in Dakota, om de 1000 werklieden, die de lijn leggen te beschermen tegen de overvallen der Indianen, welke daar sinds eeuwen ongestoord gewoond hebben en den erfgrond hunner vaders niet vreedzaam

willen verlaten, doch besloten zijn hunne regten te verdedigen. — Ofschoon hun in Minnesota hier en daar vaste gereserveerde woonplaatsen zijn aangewezen, dwalen zij in het noorden vrij rond. —

4e dat in dato 17 Junij een eerste aanval op de werklieden te Lincoln, Dakota, heeft plaats gehad, waarbij de Indianen, na een gevecht van 2 uren met de Amerikaansche troepen, terugtrokken, en dat in dato 21 Julij eene dergelijke episode, waarbij niet minder hevig werd gestreden, heeft plaats gehad, en men algemeen meer dergelijke overvallen vreest.

Het is genoegzaam bekend, dat naarmate de beschaving in onze Westersche, Noordelijke en Zuidelijke Staten vooruitdringt, het gekleurde ras moest bevredigd of bestreden worden, en dat in het laatste geval, de lang hier gevestigde of geboren bewoners van het blanke of half-blanke ras, de zoogenaamde *backwoodsmen*, een' muur vormden tusschen de Indianen en de vreedzame, pas aangekomen emigranten.

Zeer helder schijnt uit alles te blijken, dat die *pioneers* der beschaving onwillig zijn om die rol aan den Northern Pacific-spoorweg op zich te nemen, en aangezien hun moed in het bestrijden van roodhuiden niet mag betwijfeld worden, mogen wij de veronderstelling wagen, dat hier alleen onwil ligt in afkeer van het klimaat en de gronden.

Telkens vertrekken van hier transporten nieuw aangekomen immigranten naar Dakota en wordt hun land verkocht aan de lijn welke nauwelijks door de werklieden is verlaten. Van Duluth, Minnesota, worden de immigranten door de Northern Pacific naar hunne bestemming gevoerd. De landverhuizers dier lijn zetten zich in vracht-waggons, om de eenvoudige reden, dat de lijn niet genoeg passagiers-waggons bezit. Hoewel die waggons met den cierlijken naam *gondola's* prijken, komen zij zeer nabij de gewone zandwagens. Het rollend materieel dier lijn munt uit door de afwezigheid van het noodzakelijke, en indien eenmaal de baan gelegd is, zullen millioenen noodig zijn om die goed uit te rusten. Dezer dagen dan worden de „*greenhorns*” per „*gondola*”, met 95 graden in de schaduw, naar Dakota vervoerd. Het is mij bekend, dat on-

langs land verkocht is aan nieuwelingen aan de Northern Pacific-lijn, hetwelk blijken zal de eerste 5 à 6 jaren vruchtbaar te zijn, doch aangezien het een slechte zandgrond is, over eenige jaren slechts door zware bemesting zal kunnen goed gehouden worden.

Een hoofdbezwaar evenwel voor den vredelievenden landbouwer is, ons inziens, de toestand der veiligheid of liever der onveiligheid voor hem en de zijnen aan die lijn. Niet veel verbeeldingskracht is noodig om zich de positie dier immigranten voortestellen, wanneer de weg voor een gedeelte als afgewerkt wordt beschouwd en de troepen in Montana geschoven of teruggeroepen zijn. Men behoeft dan slechts oude Westersche verhalen te herlezen om zich de toekomst te denken. De pas aangekomen immigrant heeft geen of slechts een flauw begrip van het bestaan van Indianen in Minnesota en Dakota. In Europa heeft hij gehoord, dat van roodhuiden in Amerika niets meer te vreezen is, hetgeen, zoo als iedereen weet, zeer juist is omtrent genoegzaam alle Staten. Indien zijne begrippen omtrent geographie zoo geavanceerd zijn, dat hij een' agent der Northern Pacific-spoorwegmaatschappij zou kunnen vragen, of „in „Dakota ook Indianen zijn, gevaarlijk voor pas aangekomen land-„verhuizers?“ — zou een dergelijk ambtenaar met juistheid kunnen antwoorden „dat er wel Indianen in die strecken zijn, doch dat hij „alsnog niet gehoord heeft van het vermoorden van *settlers* aan „de Northern Pacific-lijn.“ De Europeesche landbouwer, gerustgesteld door deze verzekering van een als solied bekend Hollandsch of Duitsch handelshuis of emigratie-kantoor, engageert zich voor de Northern Pacific en begint den bouw van eene woning en de bebouwing zijner gronden. Op een goeden morgen dan roept de arglooze landman „vrouw en kinderen bijeen“ om hun „zwarte menschen“ aan te wijzen, die aan den horizon zichtbaar zijn en in vollen galop komen aanrennen. De zwarte menschen zijn gehuld in het goedkoope kostuum van Adam nadat hij gezondigd had, met bijvoeging van een gordel om het lijf en een paar veeren op het hoofd, hetwelk zijn ochtend-, middag- en avond-toilet uitmaakt. De zwarte menschen zijn roodhuiden, die op een vaderlandslievenden tocht uit zijn, en daarom de weelde van hun costuum nog

verhoogd hebben door gezicht en lichaam met roode verf te beschilderen. Een tomohawk, een dolk, eene lans en veelal een oud geweer en een paardendecken maken hunne uitrusting volkomen. Het zijn Zwartvoet-Indianen of Brules, Yankton, Ponkas, Unkpapa of Sautees-Indianen en hoedanig de stammen al heeten mogen, welke in Dokata onder den naam van Sioux-Indianen bekend zijn. De oorlogszuchtigheid en trouweloosheid dier stammen is hier te lande bekend. Op blanke *settlers* konden zij tot nog toe in noord-Minnesota en Dokata hun' oorlogsijver niet koelen, om de eenvoudige reden, dat, behalve in Amerikaansche forten, welke hier en daar in dat grondgebied verspreid en voldoende voor elke overrompeling gewapend zijn, in Dakota geen blanke landverhuizers gevonden werden, en derhalve de agenten van de Northern Pacific zeer gerechtvaardigd zijn met de verklaring „nog van geen vermoorden van blanke landverhuizers in die strecken gehoord te hebben.

Inmiddels zijn de roodhuiden tot der colonisten woning genaderd, wier bewoners met open mond de vlugge bewegingen van de bijna naakte wilden bewonderen. De Indianen werpen zich van hunne paarden, vallen op de vredelievende boerenfamilie aan, scalpeeren hen, bevestigen de bloedende schedels aan hun gordel, maken eenige jeugdige en weerlooze gevangenen, steken de nieuwe woning in brand en verdwijnen binnen weinige minuten weder in de verte, om bij hun stam aangekomen, een vreugdevuur te ontsteken, een' zegedans uittevoeren, te drinken uit de schedels der verslagene vijanden, en dat alles ter eere van den gelukkig geslaagden tocht tegen landverhuizers, die zich vermeten hadden zich te nestelen op den grond hunner voorouders.

Indien de landverhuizer, die zich in dergelijke streken vestigt, weet welke gevaren hem bedreigen, is hij daarop gewapend, legt zich steeds ter ruste met het pistool of geweer naast zich, om eenigzins te zijn voorbereid op de nachtelijke overvallen, waarin het donkere ras uitmunt, indien het eenzame woningen bespringt.

En thans wenschen wij een' mogelijken verdediger van emigratie naar den Northern Pacific-spoorweg te vragen: Is die voorstelling van de toekomst zoo onmogelijk? Wanneer een leger (2000 man

in Amerika en in Dakota zijn een leger) noodig is om de plek te beschermen waar de werklieden de lijn leggen, welk lot hangt dan den vredelievenden landman boven het hoofd als de lijn gelegd en het leger teruggeroepen is of verdeeld over de forten? Is er eenige belofte van het gouvernement, dat de *settler* door een leger blanken zal blijven beschermd worden? Wanneer 2000 Soldaten noodig zijn om een eindje weg te protegeeren, welk eene armee zal dan noodig zijn om de *settlers* te beschermen in Dakota en Montana, zijnde 2 van de 8 meest uitgestrekte der 48 Staten en Territories, en waar de roodhuiden een groot deel der bevolking uitmaken? Is het denkbaar, dat het volk der Vereenigde Staten machtiging zal geven voor de uitrusting van een groot leger om de *greenhorns* in het Noorden te beschermen? Of zal het Amerikaansche volk aan de landverhuizers, die militaire hulp mochten aanvragen, toeroepen het bekende: „*help yourself*“?

Bij het gebrek aan Amerikaansche *backwoodsmen*, en de oppositie, welke die lijn te recht in Duitschland en Holland ontmoet, schijnt de directie thans een welgevallig oog op Russische boeren geslagen te hebben en zegt men, dat er 1000 onderweg zijn. Russische immigratie hier behoort onder de *novelties*, even als ten vorigen jare de drang van Italianen. Echter schijnt dit laatste ras der eer niet waardig te zijn gekeurd om zich aan de Northern-Pacific bij massa's te vestigen.

De welbekende spoorwegkoning Tom Scott, de kapitalist A. T. Stewart, de Bankiers Jay Cooke & Co. zijn, naar ik vermeen, zeer geïnteresseerd bij dezen Spoorweg zonder schijnbaar aandeelen-kapitaal, doch welke onderneming gesteund wordt door het gouvernement met land en millitaire macht. Wat de landschenking betreft, deze lokt veel oppositie uit van diverse bladen. Op de geldmarkt is deze lijn gedeceideerd ongelukkig.

Ik kan niet gelooven, dat de Hollandsche of Duitsche boer hier overkomt om avonturen te zoeken op een vreemden bodem en te strijden tegen een hem ongewoon klimaat en de wilden.

Veiligheid, een gezond en regelmatig klimaat, een veelbelovende grond en geen bepaalde afsluiting van de beschaving is hetgeen

de Europeesche landbouwer hier wenscht te vinden *en volop kan vinden.*

Schrijver dezes beklagt de emigranten naar Dakota, als slagtoffer van eene plutocratie, welker wedergade in Europa te vergeefs zal gezocht worden. Het is denkbaar, dat mijne buurlieden, welke ondernemers dier lijn zijn, dienaangaande andere gedachten zullen hebben, doch wij leven hier in een land waar de uiting der vrije gedachte wordt toegestaan, en waar het gouvernement nog eenige dagen geleden een échec heeft geleden, toen het een' redacteur (van een dagblad met 120,000 lezers) wilde inkerkeren, aangezien hij melding maakte van een ontzettend getal millioenen dollars, die, volgens zijn beweeren, onder de oogen van het gouvernement, ontvreemd werden. Deze poging mislukte, en de pers vervolgt hare taak, met het opgeven van namen, feiten, sommen en datums.

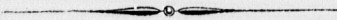
Ook aan het tijdperk van zwendelarij van spoorwegdirecteuren dat wij doorleven, zal wel eenmaal een einde komen, ofschoon dit ten gevolge van de enorme macht der spoorwegkoningen en nationale banken misschien met schokken zal gepaard gaan.

Behalve een gedeelte der pers, zijn 4500 vereenigingen van landbouwers georganiseerd, die zich tegen de spoorwegkoningen verzamelen en zich hoogswaarschijnlijk zullen oplossen in eene groote nieuwe staatkundige partij, vermits de landbouwers zeer terecht, zich noch bij de republikeinsche, noch bij de democratische partij, of liever bij de *leaders* dier machten, willen aansluiten. Gisteren heeft hier ter stede een groote *meeting* plaats gehad van voornamelijk kooplieden, die besloten hebben de Landbouwers-Vereenigingen te steunen, en monster-vergaderingen worden tegemoet gezien. Aangezien kooplieden afkeerig zijn zich te mengen in staatkundige quaestien, is dit een feit van groote beteekenis. Eerlijke kapitalisten in Nederland, Duitschland, Engeland, Frankrijk en Amerika hebben zich, zoo als algemeen bekend is, teruggetrokken van het schenken van crediet aan nieuwe Amerikaansche ondernemingen „totdat onrecht verwisseld zal zijn voor recht.” Het is ontegenzeggelijk, dat wij in een tijd leven, waarin de Amerikaansche landbouwer, de koopman, een groot deel der Amerikaansche pers en

derhalve een groot deel van het volk en duizende Europeesche kapitalisten zich vereenigen tegen de verderfelijke magt der plutokratie hier te lande bestaande.

Nadat een misschien moeielijk tijdstip doorleefd zal zijn, vertrouw ik, dat de belangen van den landbouwer, den eerlijken kapitalist en het volk hier nog zeer bevorderd zullen worden door staatkundige wijzigingen.

Ik ben ten volle overtuigd, dat de Northern Pacific zeer schadelijk is voor de belangen der emigratie in het algemeen en dat zij die hun geld wagen in de ondernemingen dezer maatschappij een gevaarlijk spel spelen; althans in de eerste jaren is er aan behoorlijk realiseeren van *land-grants* niet te denken en daarop is toch elke nieuwe spoorwegonderneming van den laatsten tijd gebaseerd."

13P0217

6.5664^e